

Za izdavača:
Vladimir Manigoda

Urednik:
Ivan Isailović

Pogovor:
Milica Ćuković

Lektura i korektura:
Ivan Isailović

Dizajn korica:
Dragana Nikolić

Prelom:
Ivan Isailović

Štampa:
F.U.K. d.o.o. Beograd

Tiraž:
1000

Izdavač:
Kontrast izdavaštvo
Terazije 35, Beograd
info@kontrastizdavastvo.rs
kontrastizdavastvo.rs
www.glif.rs

BOJAN MARKOVIĆ

PEĆINA, IZNUTRA

KONTRAST
Beograd, 2025.

*Francesca Amfitheatrof at the entrance to her
21st-century cave, photo Stefan Giftthaler*

SADRŽAJ

1

- * (*Šta je sadržina dobrih dana*) / 11
- * (*Prut je put – a put je mračan*) / 12
- * (*Kožna boja stene i na njoj*) / 13
- * (*Snop si što te uzdiže*) / 14
- * (*Kad u čaršave otiče lasta*) / 15
- * (*Ustima u perju huk*) / 16
- * (*Prilazim predmetu o kojem kažem „nemoj”*) / 17
- * (*Na kraju grada*) / 18
- * (*Do čudne jeze*) / 20
- * (*Mučiteljko, prekrivena krznom*) / 21
- * (*Izigravaj mi isceđenog psa*) / 22
- * (*Zaista jesi lepo slepo kuće*) / 23
- * (*Stalo je*) / 24
- * (*Gangrenu u korenju pomera oposum*) / 25
- * (*Fluorescentna kresta*) / 26
- * (*Uvek u slojevima*) / 27

2

- I (*Moje leglo je od betona, kao i moje srce*) / 31
- II (*Dopusti da plamenje prodre*) / 32
- III (*No, možda ću morati da upotrebim tvoj strah*) / 34
- IV (*Nemoj se plašiti*) / 35
- V (*Pokrov mlekca solimo čelima primaknuti*) / 36
- VI (*Kad smo bili mali već smo sve znali*) / 37

- VII (*Oh, po svom bogu nemoj plakati*) / 39
 VIII (*Za mnom gusta bronza*) / (*Ideš za tim*) / 41
 IX (*Polupana paluba puna usana*) / 43
 X (*Teško je pristati na sve*) / (*Ali u toj samoobmani*) / 44
 XI (*Ah, ali ti ne želiš vlast nad sobom*) / 46
 XII (*Pokaži mi šta je istinito*) / 48
 XIII (*Nije me volela jer sam bio slikar pejzaža*) / 49
 XIV (*Pomešala si me u jakoj lužini s pepelom*) / 50

3

- Praefatio: *Moderna pećina Francesce Amfitheatrof* / 53
 I (*Osadašnjavaću predstavu iz sećanja*) / 55
 II (*U redu*) / 56
 III (*Govorio sam dugo u noć*) / 58
 IV (*Samo ono što se sastavlja od sveta*) / 60
 V (*Kondiru priviđenja*) / 61
 VI (*O, usta darodavna*) / 62
 VII (*Među života zdencima*) / 63
 VIII (*Amforo, sestro*) / 64
 IX (*Izgubio sam san u tebi*) / 65
 X (*Sve vodolije polako lude konačno!*) / 67
 XI (*O, dečko moj*) / 69
 Postfatio (*gde se izjednačavaju stvari*) / 70

Razotkrivanje razmaka razlike (Pogovor Milice Ćuković) / 73

1

Šta je sadržina dobrih dana kada divna i
besna svetim ognjem mojih prsa psa mrsi?
Tim danima ostavlja starce mojih tela gole,
teške i plodne i kaže da dam olandrano što je.

Dobar je dan kad ti biraju maziva, latekse i
tkanine, sprej za odmrzavanje gubice, biraju
nežno sašaptavanje, kada drhtanje malih
zečića iz kavezića odviše porazi te lančiće i konopce,
beskrajna vezivanja i koprene na očima,
loptice u ustima, *oh!* Dobar je dan kad kičma
loze se vija uz stub, a pri vrhu kada se propne,
biljna usta otvori u jedno uopšteno O u koje
se sipaju kopnene animalije što se ljube
duboko, a leče trpanjem u ždrelo jedne posebne vrste
haringe.

✱

Prut je put – a put je mračan,
zato je prutov put prav, nadasve taman
od krvi – ljigav je puž na tom kratkom
putu u ulegnuću kože na ulazu vlažnom
pećine iz koje bije hladno zelje. I sve
kamenjem diše kao spazam kojim se ne
dozvoljava, mada i predaje.

Opor grumen slačice obaljen na ulazu
pećine iz koje nenametljivo isparava
venac vrbovog pruća, dah praha kamomile,
dlaka od krupnog veptra, nepoznata
fluorescentna pena iz usta koja su bila naprečac žedna.

Slomljenu trsku i crne kuglice u
rascvetala gnezda spušta iz sena uspravna
svraka – guc-guc-guc.

„Vidiš da može, sva jaja su stala,
tu im je mesto, do kraja, njihova kuća.”

Kožna boja stene i na njoj kakve vreže koje
obmotavaju i kvase sveže rane što se brzo zatvore,
usta krunice što premeću uholaže,
modrice što ulaze u obodren osmeh,
malo izmicanje sputuma, otezanje smole,
sve je izgovorilo voli me bolje.

Po uskoj uzini ukočeno izmicanje
otisnutog čuna, što sledi hrid obraza,
uskoro će na butinu, na pomagalo da brizga
bogato sunce ispražnjenog haljetka.
Moli za tračak sunašca svog što ne
govori kroz šta je moralo proći da bi
došlo dovde, nezapamćene dubine gde se
više tešnje, tešnje, što povezuje srmom
krajeve tela, tonući kroz dolame u zadešenom udesu.

Sve što se radi, radi da bi
klonulo, da bi se u moći i klonuću
uporedo u kontrastu pokazalo,
istovremeno.

✱

Snop si što te uzdiže, kad naheriš se u
fotelji oslonjenoj uz čestar, tad samo
zabaci glavu unazad, natrag, kao papagaj, u
neobrađenom metohu posred koga kisneš.
I tada ćeš primiti svetog duha kao
strmoglavljen vodopad, u usta,
kao izvrnutu čarapu vojnik u seksu.

Lebdiš u saten alge,
zanavek njišeš u neodređenosti
u koje uleću oslepele ribe željne mresta,
u tebi se ližu lizalice nesigurnosti,
u tebi drhture, u tebi u srcu svome čuvaju
slasne žvake.

Odron ti se ledi,
dno izgubljenom svetlošću belasa,
otvaraju se karlični kopovi uglja.

Polako.

Duboko se zarone ruke.

★

Kad u čaršave otiče lasta
razliva se na način na koji
mislim da volim
kao da je oblik
od krvi,
kao da je toplota
od smole,
kao da parke sa leđa
prokapaju
gore
u lesku sunca,
a dole,
posred očiju mraka,
podno lomače pleve,
mrcine usta se krive
u toplice požude.
To nisu lica mrcine,
to su zastave
pobodene u natekline
kao u sipljive nasipe.

✱

Ustima u perju huk čujem kada pokidam dah.
Bosa gaziš plitkog malog kosa čije krilo
biće razmrljano kao na paleti plavet,
da bi se u sledeći čas otvorilo ždrelo

zaliveno muljem, pa gutaš, g u t a š
i odričeš...

balava ta navala nije nasledna,
nije ti od oca,
od matere ti nije – premaz,
model zakrivljenosti čunka
što zjapi u bor želje.